

siłki rodzinne w przepisach o zaliczaniu niektórych okresów nieobecności w pracy do dni przepracowanych, stosuje się również do pracowników nie pobierających zasiłków rodzinnych.

7. Kary pieniężne mogą być stosowane do wszystkich pracowników za nieusprawiedliwione spóźnianie się do pracy lub jej przedwczesne opuszczanie.

8. Pracowników opuszczających pracę bez usprawiedliwienia należy uprzedzać o treści przepisu części XI ust. 2.”;

c) dotychczasowe ust. 4 i 5 otrzymują kolejną numerację 9 i 10;

3) w części X ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uznawanie opuszczenia pracy (nieprzybycia do pracy, spóźnienia się, przedwczesnego opuszczenia pracy) za usprawiedliwione lub nieusprawiedliwione oraz stosowanie kar i innych środków przewidzianych w regulaminie pracy należy do kierownika zakładu pracy po wysłuchaniu wyjaśnień pracownika, z zastrzeżeniem wynikających z przepisów prawa uprawnień zakładowej organizacji związkowej. W zakładach pracy zatrudniających ponad 500 pracowników

kierownik zakładu pracy może przekazać wymienione uprawnienia podległym bezpośrednio kierownikom działów (oddziałów, wydziałów) lub kierownikowi komórki kadrowej.”;

4) w części XI ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Regulamin powinien ponadto wskazywać, że niesprawiedliwiona nieobecność w pracy w ciągu trzech dni w miesiącu lub czterech dni w kwartale, przychodzenie do pracy w stanie nietrzeźwym lub doprowadzanie się do tego stanu podczas pracy może stanowić ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych, które może być podstawą rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w myśl przepisów dekretu powołanego w ust. 1.”

§ 3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) zapewnią w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia uchwały wprowadzenie do obowiązujących w podległych zakładach pracy regulaminów pracy zmian, wynikających z niniejszej uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

90

UCHWAŁA Nr 52 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lutego 1960 r.

w sprawie zasad planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

§ 1. 1. Wydatki z tytułu wynagrodzenia za pracę pracowników państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych powinny być dokonywane zgodnie z postanowieniami układów zbiorowych, obowiązującymi zasadami zaszergowania pracowników i klasyfikacji robót, stawkami płac i innymi przepisami obowiązującymi w tym zakresie, a ogólna ich wysokość powinna w skali przedsiębiorstwa mieścić się w granicach funduszu płac, ustalonego w planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa.

2. Podstawę do kontroli wykorzystania funduszu płac przedsiębiorstwa stanowi techniczno-ekonomiczny plan roczny, opracowany z podziałem na kwartaly.

§ 2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wyda w porozumieniu z Ministrem Finansów instrukcję regulującą zasady planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

§ 3. Ministrowie nadzorujący państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w uzgodnieniu z bankiem finan-

sującym działalność eksploatacyjną tych przedsiębiorstw dostosują w razie potrzeby przepisy instrukcji, o której mowa w § 2, do szczególnych warunków pracy w podległych im przedsiębiorstwach.

§ 4. Poleca się naczelnym organizacjom spółdzielczym uregulowanie zasad planowania i kontroli funduszu płac w spółdzielniach prowadzących działalność budowlano-montażową na zasadach analogicznych do przewidzianych w niniejszej uchwale i w instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, o której mowa w § 2.

§ 5. Traci moc uchwała nr 69 Rady Ministrów z dnia 22 marca 1958 r. w sprawie zasad planowania i kontroli funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 19, poz. 122).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

91

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 23 stycznia 1960 r.

w sprawie zapewnienia należytego stanu technicznego budowli wodnych oraz urządzeń piętrzących i upustowych na zbiornikach retencyjnych przeciwpowodziowych.

W celu zapewnienia należytego stanu technicznego budowli wodnych i urządzeń na zbiornikach oraz utrzymania w stałej gotowości mechanizmów i zamknięć budowli piętrzą-

cych i upustowych, na podstawie art. 2 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o utworzeniu urzędu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej (Dz. U. Nr 31, poz. 130) oraz na